

M. 15158: 1-2.

(översättv. 1 sida)

Kenya

uppt. år 1952

Svar i LMF 85 rör. hästkött och hästslakt m.

s. 1-

Adreso en Afriko: Coffee Research Station,
Box 4, RUIRU,

Kenjo, Orientafriko.

La Universitato de Lund,
La etnologia arkivo,
Finnngatan 8,
LUND

M 15158:1

1/7/52.

Svedujo.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

Karaj Sroj.,

Responde al la demandaro sendita al mi per la Svenska Esperanto-Förbundet pri la mangado de ĉevalviando en la kolonio de Kenjo (Orientafriko) kie mi ordinare vivas, mi bedaŭras ke mi ne havis sufiĉe da tempo inter ricevo de la demandaro kaj mia forveturo por ses monata libertempo en Anglujo fari detalan enketon inter la indigenaj nigrhaŭtuloj de nia regiono, sed mi neniam aŭdis ke ili mangas la viandon de ĉevalo, hundo aŭkato kaj ŝajnas al mi ne probable ke ili iam faras tion, ĉar, almenaŭ inter la kikujua tribo kiu mi bone konas kaj kiu estas la ĉefa tribo apud Nairobi, ĉi tiuj animaloj antaŭ ĉirkaŭ 50 jaroj eble tute ne estis konata (almenaŭ la kato kaj la ĉevalo). Plue ĉi tiu tribo estas tre konservatisma laŭ mangado kaj nu malrapide alprenas novajn mangkutimojn. Mi neniam aŭdis pri indigeno de tiu tribo kiu posedis ĉevalon. Nur de antaŭ kelkaj jaroj oni komencis kati kiel dombesto pro utilo formangi ratojn. Hundojn oni havis de antaŭ pli longe, sed mi kredas ke ili ankaŭ ĉe ĉi tiu tribo originale enkondukigis pere de Eŭropanoj. Ĉe kelkaj aliaj triboj, ekzemple la Giriamoj ĉe la marbordo, estas indigena speco de hundo speciala. Mi ne scias se anoj de ĉi tiuj triboj iam mangas la viandon de la hundoj, sed mi neniam aŭdis tiele. Ankaŭ ĉe aliaj triboj ol la kikujua, kato estas malofta kaj nur enkondukita per Eŭropanoj. La ĉevalon, laŭ mia kono, posedas nur la islama "Somali" tribo, kiuj vere ne estas indigena tribo en nia regiono, kvankam anoj de ĝi ofte vivas en la kolonio. Ili originale envenis de Somalia (iama itala kolonio marbordá norde de Kenjo). Povas esti ke ili mangas ĉevalojn, sed mi ne scias.

Inter neindigenoj, mi neniam aŭdis ke iu el la diversaj specoj de hindoj kiuj vivas en Kenjo (enirante dum la lastaj 50 jaroj de Hindujo) mangas ĉevalojn, hundojn aŭ katojn. Multe el ili estas vegetarianoj.

La plejparto de Eŭropanoj vivante ĉi tie estas angloj kaj preskaŭ neniam mangas ĉevalon, hundon aŭ katon pro simpla neŝato de la ideo. Inter neangloj estas malgranda nombro de Italoj kaj mi scias ke foje ili mangas katojn. La mortigmetodo oni priskribis al mi estas ke la kato estas metita en sako kaj tiam oni metas tabulon sur la sakon kaj saltas sur ĝi tiele senspirigante ĝi katon kiu sufokinte mortas. Mi mem neniam vidis tian okazadon, sed sendube ĝi ne diferencas de la

kutimoj de la italoj en Italujo mem, pri kiu vi sendube rekte havos informojn.

Mi esperas ke la ĉi supraj informoj interesos vin. Se vi volas pluajn informojn, bonvole denove skribu al mi kaj mi enketos plue kiam mi estos denove en Afriko. Laŭ miaj nuntempaj aranĝoj, mi reiros al Akriko je la fino de oktobro.

Sincere la via,

R. W. Rayner

(R. W. Rayner)
DeL. de U. E. A.

M. 15158: 2.

Kenya

M. 15158.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

58

Beträffande frågeformuläret om förtärande av häst-kött i Kenya
(Östafrika).

Jag har aldrig hört att de äter kött av hästar, hund eller katt och det synes mig inte troligt, att de någonsin gjort det, ty, åtminstone i kikujua-stammen, som jag väl känner till, och som är huvudstammen vid Nairobi, var dessa djur för 50 år sedan alls inte kända (åtminstone katten och hästen). Vidare är denna stam mycket konservativ i fråga om mat och numera godtager de långsamt nya matvanor. Jag aldrig hört talas om någon inföding, som ägt en häst. Endast för några år sedan började man tycka om katten som husdjur på grund av nyttan med att äta råttor. Hundar har man haft sedan längre tillbaka, men jag tror att även de i verkligheten ha införts i denna stam genom européer. Hos några andra stammar, t.ex. giriamerna vid kusten är en speciell infödingsras. Jag vet inte om medlemmar av denna stam någonsin ätit hundkött, jag har aldrig hört något dylikt. Även hos andra stammar än kikujua, är katten sällsynt och endast införd genom européer. Efter vad jag känner till är det endast den muhammedanska ~~stammen~~ Somalistan, som faktiskt inte är infödingsstam i vår region, som äger hästar fastän de ofta lever i kolonier. De ha från början kommit in från Somali. Det är möjligt att de äter hästkött, men jag vet inte. Bland icke-infödingar, har jag aldrig hört att någon av de olika hindustammarna, som lever i Kenya (invandrade under de sista 50 åren från Indien) äter häst, hund eller katt. Många av dem är vegetariener.

Största delen av de européer, som leva här är engelsmän och äter nästan aldrig häst, hund eller katt helt enkelt på grund av avsky för idén. Bland icke-engelsmännen finns ett litet antal italienare, och jag vet att de någon äter katt. Man har beskrivit för mig att avlivningsmetoden beträffande katten är den, att katten lägges i en säck och därefter lägger man ett bräde på ~~säcken~~ säcken och hoppar på den, på så sätt kvävande katten. Jag har aldrig sett en dylik händelse, men utan tvivel skiljer den sig inte från italienarnas seder i Italien, om vilket vi säkerligen har informationer.

R.W. Rayner.